

Hroniska pankreatīta abdominālo sāpju smagums un aizkuņģa dziedzera parenhīmas pārmaiņas

Vladimīrs Serskihs, Jevgēnijs Predkels, Larisa Umnova

Rīgas Stradiņa universitāte, Latvija

II

Ievads. Hronisks pankreatīts (HP), būdams hronisks progresējošs aizkuņģa dziedzera (ADz) parenhīmas iekaisums, izraisa orgāna parenhīmas fibrozi ar neatgriezenisku eksokrīno un endokrīno disfunkciju. HP izraisa virkni klīnisku simptomu. Dominējošais simptoms ir abdominālās sāpes, no kurām cieš 90–95% pacientu. Abdominālo sāpju gaita pie HP ir variabla: periodiskas smagas recidivējošas sāpes līdz pat sāpju mazināšanai tā saucamās aizkuņģa dziedzera izdegšanas dēļ HP vēlinās stadijās. Radioloģiskās atrades ir variablas un bieži nav nozīmīgas.

Darba mērķis, materiāls un metodes. Mērķis bija pacientiem ar HP salīdzināt abdominālo sāpju smagumu un ADz parenhīmas pārmaiņas. No 2007. gada līdz 2013. gadam tika veikts prospektīvs pētījums. Tika analizēti 106 pacienti ar HP. Abdominālās sāpes tika novērtētas, lietojot modificētu vizuālo analoģu skalu. Analīzē iekļauta 5 dienu punktu summa. Pacientiem veikta vēdera dobuma USG, kuras dati tika lietoti integrālai ADz parenhīmas pārmaiņu smaguma novērtēšanai, lietojot Vizuālo pankreatisko indeksu (VPI), kas balstīts uz sešiem ADz vizuālajiem parametriem.

Rezultāti. Pacientu vidējais abdominālo sāpju smagums (SD) bija 9,25 (3,67) punkti. Vidējais VPI (SD) bija 4,41 (3,07) punkti. Statistiski nozīmīga korelācija starp abdominālo sāpju smagumu un kopējo VPI netika atrasta ($r = -0,048$; $p = 0,693$).

Secinājumi. Šajā pētījumā iesaistīto pacientu ar HP abdominālo sāpju smagums nekorelē ar ADz parenhīmas USG pārmaiņām.